

Становници села Шилову код Гњилана у централном Космету јуче су опет остали без струје. Они је нису имали 9 дана, па су је добили. Али само на један дан. Становници села у којима живе Срби – Прилужје и Граце у општини Вучитрн и Бабин Мост и Племетина у општини Обилић, већ 11 дана немају струју.

Мештани Прилужја жале се да им прети хуманитарна катастрофа. У њиховом селу не ради ни основна ни средња школа, прекинут је рад општине, у амбуланти се примају само хитни случајеви.

Становници Шилову, да подсетимо, данима су протестовали због тога што им је искључена струја, чак је и 8. марта дошло до сукоба са припадницима тзв. косовске полиције у којима је 6 лица теже повређено. У чему је проблем? Зашто Срби немају струју? Представници косовске енергетске корпорације, која испоручује струју Србима на Космету, кажу да је квар у питању. Они неће да га отклоне (Србима у Шилову су га на кратко отклонили после вишедневних демонстрација) док мештани ових села не буду потписали уговоре који их обавезују на плаћање заосталог дуга од новембра прошле године до данас, као и на редовно измиривање рачуна. Срби неће да потпишу уговоре са КЕК-ом, јер би тиме прихватили тзв. државу Косово.

Шта Влада ради на решавању проблема? Министар за Косово и Метохију, Горан Богдановић, за Танјуг каже „да се чине огромни напори на трајном решењу проблема са струјом у српским срединама, али и на решавању свих осталих проблема који муче српско и друго неалбанско становништво на Косову и Метохији”. Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић каже за „Политику“ да је једини начин решавања овог проблема давање могућности Електрокосмету „који иначе одржава исправност нисконапонске мреже у тим срединама“ да организује дистрибуцију и наплату струје. Док не се не створи договор око испоруке струје, напетост у овим српским селима расте, Срби у Шилову за данас најављују протест и блокаду пута. Заменик председника општине Вучитрн Милорад Стилић каже да је село Прилужје напустило пет српских породица. Он чак и најављује колективно исељавање српских породица из ове општине у Београд. Да подсетимо, само у Шилову живи 300 породица са 1500 Срба.

Да се овакве ствари дешавају негде у централној Србији, да неколико хиљада људи нема струју данима, било би и репортажа и специјалних емисија на ТВ и радију. (Додуше, штампани медији прате шире ситуацију, али недовољно). Али наша јавност готово ћути. Осим вести у ТВ дневницима које само региструју „има ли или нема струје, те Срби протестују или не“ нема удубљивања у трагичну и тешку егзистенцију људи у овим селима. Не питају се они како им је, како живе без струје. Препуштени су сами себи. Влади они добро дођу да покажу њеним бирачима да ми не признајемо независно Косово и њене институције. Они су ту да се боре, да протестују. Али докле ће они имати снаге и воље? Са сваким новим даном без струје, за Србе из ових села дилема -отићи или остати и признати државу која није њихова, биће све израженија.

До споразума између Владе Србије и КЕК-а да ми, односно Електрокосмет испоручује струју Србима и да се нашом струјом отплате дугови Срба за струју, тешко да ће доћи. Јер четири године ми то тражимо, а Албанци не дају. Поготово ће сад тешко то прихватити, после доласка Еулекса који прећутно спроводи Ахтисаријев план и јаке подршке водећих европских земаља и САД њиховој квазинезависности. И шта преостаје Влади? Да краткорочно помогне тим људима у намирницама и генераторима за струју, да алармира светску јавност тешким положајем нашег становништва, те да се својски потруди да проблем реши што пре може. Да схвати да Срби из тих села неће имати вечито стрпљења, да могу врло лако да почну исељавања. Неће они издржати да по сваку цену буду владин пион у шаховској партији са косовским властима. Да се они одрекну свега зарад Србије, а остатак Србије да то равнодушно посматра.

Шта ми грађани Србије да урадимо? Да што више имамо наше Србе са Космета у мислима, речима, да им помогнемо ако можемо оним што имамо: новцем, храном, обућом, одећом... Грађани Србије и њена власти, хоћемо ли се пренути? Хоћемо ли се пробудити из сна и показати да нам није свеједно? Или ћемо и даље само ватрено викати: „Косово је Србија“, док хиљаде наших сународника буду напуштале наше Косово. Зашто га без борбе препуштамо?